

Merel Snoei raakte al heel vroeg besmet met het scheidsrechtervirus. Jos Spitteler

Regiosport

3 min.

Merel baart opzien als vrouwelijke grensrechter: 'Meer vrouwen als arbiter'

Merel Snoei (21) mocht drie jaar geleden een keer een jeugdwedstrijd bij haar club SV Gouda fluiten. De Goudse was meteen verkocht. Nu is ze als een van de weinige vrouwen actief als grensrechter in West 1 en West 2, onder meer in de eerste klasse. Haar plafond is nog lang niet bereikt.

HANS BEUKEMA

Merel Snoei voetbalde sinds haar jeugd met veel plezier bij SV Gouda. Drie jaar geleden kreeg de Goudse de vraag of ze eens een jeugdwedstrijd bij haar club wilde fluiten. "Dat leek mij een mooie uitdaging. En die eerste wedstrijd ging ook meteen goed. Ik raakte besmet met het scheidsrechtersvirus."

De club zag ook perspectief in haar en bood haar diverse cursussen aan. Zo kon ze de opleiding tot verenigingsscheidsrechter volgen. "Met zo'n cursus krijg je

meer handvatten over waar je precies in het veld moet staan voor het analyseren van spelsituaties. Na die jeugdwedstrijden floot ik regelmatig duels van lagere seniorenteams van SV Gouda en van de hoogste jeugd- elftallen."

Op een gegeven moment kwam ze in aanraking met het vak van grensrechter. "Ik mocht grensrechter zijn bij een bekerfinale voor de jeugd. Daarna bood de KNVB mij een cursus aan. Dit seizoen ben ik alleen maar grensrechter."

Wat vindt Snoei leuker? "Grensrechter zijn trekt mij toch meer. Het is compleet anders dan scheidsrechter zijn. Een arbiter houdt zich bezig met het hele spel, terwijl een grensrechter zich op een deel van het spel richt." Snoei heeft voor de wedstrijd uitgebreid overleg met de scheidsrechter en de andere grensrechter. "We gaan altijd als drietal op pad. Dan bespreken we hoe het onderlinge contact tussen de scheidsrechter en grensrechters het beste kan verlopen. In de basis is dat hetzelfde, maar het zit hem vooral in de kleine dingen. De ene scheidsrechter vindt het fijn als een grensrechter actiever vlagt. Vooraf stuurt de scheidsrechter een appje waarin hij aangeeft welke kleur tenue wij moeten dragen op het veld. Ik heb alle kleurensetjes wel en neem die altijd mee naar een wedstrijd. Soms moet je ineens een ander shirt aantrekken, omdat een ploeg toch in een ander tenue speelt dan gedacht."

Waarom zijn er nog steeds zo weinig vrouwen actief als scheidsrechter of grensrechter in het amateurvoetbal? Snoei heeft daar geen verklaring voor. "Aan SV Gouda ligt het in ieder geval niet. Die stimuleren meisjes zeker wel om scheidsrechter te worden. Mijn clubgenote Merel Verkerk ging mij voor."

Ze kan het andere verenigingen zeker aanraden. "Clubs kunnen aan hun leden laten merken dat vrouwen prima als scheidsrechter of grensrechter aan de slag kunnen." De Goudse is nog steeds een van de weinige vrouwen in het vak. "Voetbalclubs kijken niet raar op als ze een vrouw langs de zijlijn zien."

Vlaggen in de eredivisie

Ze heeft geen echte voorbeeldfiguren. "Wel kijk ik geregeld naar wedstrijden op ESPN. Dan let ik ook op de acties van grensrechters in bepaalde situaties. Ik kan zelf vooral nog leren om meer rust te vinden." Snoei wil graag een vaste waarde worden in de vierde divisie bij de mannen en in de eredivisie bij de vrouwen. Nu is ze al regelmatig actief in de eerste klasse.